

zich daar ook weer tegoed te doen aan allerlei vruchten van bomen en struiken.

Naast de Pestvogel zijn er meer van die zwervers. Zo nu en dan zien we ze eens hier en ze komen vrijwel allemaal uit het hoge noorden. De Notenkraker bijvoorbeeld is er één van. Noordwijkse vogelaars zagen in Zuid-Zweden veel Notenkrakers oversteken naar Denemarken in het najaar. De verwachting was dat we ze ook hier wel zouden zien. Dat is echter niet uitgekomen. Hoewel het al zeker 20 jaar geleden is dat er een invasie van deze vogels werd geconstateerd, zullen we toch nog wat langer op dit aardige beest moeten wachten.

Die invasievogels, zo worden ze wel genoemd, komen uit het noorden. Toch kennen we ook zuidelijke zwervers. Vogels die bij tijd en wijle hier worden gezien en dan ook wel eens tot broeden komen. Ik herinner mij nog goed dat mijn broer mij eens belde, jaren geleden, dat hij een paartje Steltkluten met jongen had gezien, op een toekomstig bouwterrein op het eiland Voorne. We gingen de volgende dag op vakantie maar zijn maar via de Zuidhollandse eilanden en Zeeland naar Frankrijk ge-

gaan. En natuurlijk even kijken naar die vogels op stelten.

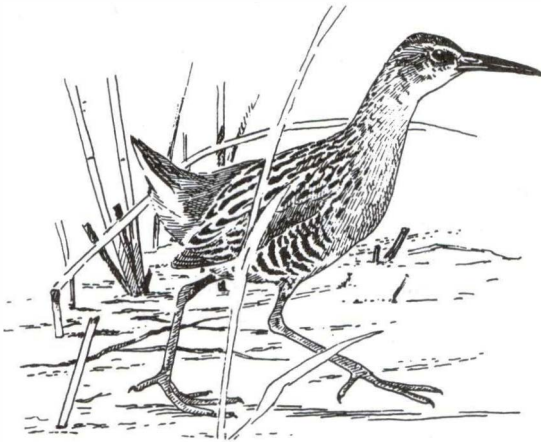
Bijeneters en Hoppen zijn ook van die vogels die zich een enkele keer noordelijker verdagen dan normaal. De enige Hop die ik in Nederland zag, was gezeten op de tent van de zeilvereniging. We keken naar zeevogels maar zagen een Hop door de branding naar het noorden vliegen.

Je vraagt je natuurlijk af: wat bezielt die beesten om zover van hun natuurlijke leefgebied te geraken? Zeker als je beseft dat het voor de meeste niet zo best afloopt. Er wordt namelijk vanuit gegaan dat ze vrijwel nooit meer terugkomen daar waar ze horen. Dat ze in den vreemde sterven. Het laatste woord is daar nog niet over gezegd. Voedselgebrek en goede broedresultaten zullen zeker een rol spelen. Overigens doet het er ons niet toe. Wij heten die gasten, die vreemdelingen graag welkom. Haast ieder mens heeft ergens wel een warm plekje in het hart voor een zwerver. Al was het alleen maar omdat je dat zelf ook zou willen, maar er nooit toe gekomen bent.

Gewoon een zalige tuin

M.C.A. Schrama- v.d. Berg

Ondanks al het doemdenken van sommige "deskundigen", genoten van de heerlijke zomer, de tuin was weer een feest. In mei en juni een explosie van bloemen. Alles groeit hier waar het wil. Er is inmiddels al een echt bos ontstaan, op wat bollenland was, toen wij hier kwamen wonen ongeveer 16 jaar geleden.

Waterral

Volgens echte tuinontwerpers zal het technisch wel niet helemaal kloppen, wij genieten ongegeneerd.

Alles komt hier langs. Van de vlinders die mij opvielen noem ik het landkaartje op het koninginne-

kruid, de gehakkelde aurelia op het fruit en ook de rouwmantel vereerde ons tweemaal met een bezoek. In september hebben wij er een onder 'n glazen potje, enveloppe er onder, gevangen en goed bekeken, daarna natuurlijk weer lekker laten vliegen.

Voor vogels is het hier een lustoord. 4 november weer begonnen met regelmatig noteren, kwam ik 31 december op 42 soorten in de laatste weken van 1995.

Elke dag spitten hier zo'n 100 vogels het blad om. De bodem is bruin van al 't gevallen blad. De elzen zitten vol putters, vinken, kepen mezen en staartmezen. In november kwam vier keer de ijsvogel. Nieuw op de lijst zijn: houtsnip, witgatje, waterral en vuurgoudhaantje.

Groene en grote bonte spechten en boomkruipers zijn veel geziene gasten. We hebben genoten van twee dodaarzen die dagenlang duikdemonstraties gaven in ons zijslotje. 15 waterhoentjes slapen in de bomen. De watersnip wandelde over het ijs. De waterral is al enkele dagen in de tuin, soms nijdig uitvallend naar vinkjes.

Deze week stonden we samen te kijken naar de wirwar van vogels op de grond: vinken, merels, kramsvogels, koperwieken en ineens alles weg in de struiken en ja hoor de sperwer deed een poging zijn menu wat aan te vullen, tevergeefs deze keer.

Het is hier gewoon een zalige tuin.